

C *u* *n* *s* *t*

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

4 / 2012

A p r i l 2012

Redactioneel

Ogen, gezichten, portretten. De rode draad in deze editie van CUNST. In Galerie Cunst exposeert Marijke Snoek met ogen, waarin ze op zoek gaat naar emotie. Waar kan je dan beter zoeken dan in de ogen van de spelers in het Passieverhaal. Het is deze maand Pasen, een goede tijd om Judas en Petrus in de ogen te kijken. Yvonne van Weegberg zoekt ook gezichten; zij zoekt vooral de sfeer. Jan Jippe van Herrikhuijzen hoopt een vrouw haar gezicht terug te geven: Hester van Nierop, een van de vele jonge vrouwen die in Mexico zijn vermoord en voor wie hij een kunstveiling organiseert. Bij LAK in Lelystad wordt ook volop geportretteerd. Krijgen de twee hoofdrolspelers in het sprookje van deze maand ook een gezicht? Ik hoop het. Dichters geven zichzelf een gezicht met woorden, maar in de reeks die we hier in CUNST zijn begonnen doen we het gezicht er wel bij; deze maand is dat Niels Blomberg, de Waterdichter.

Ik hoop dat u deze CUNST weer met plezier leest en dat u ook de agenda achteraan goed bekijkt, want er vinden veel bijzondere voorstellingen plaats. Het zijn maar tips, er is echt nog veel meer te beleven. Ik let vooral op klassieke muziek en modern ballet. Als ik ook theater, cabaret, popmuziek en alles zou opnemen, dan zou elke maand heel CUNST vol staan met concerten.

En vindt u CUNST echt de moeite waarde? Stuur hem dan gewoon eens door naar iemand waarvan u denkt dat die hem niet krijgt!

Tot volgende maand!
Hein Walter

Inhoud

pag 3	De Archipelhof - Mevrouw van der Meer
pag 4 t/m 17	Galerie CUNST, Marijke Snoek
pag 18	Niels Blomberg - waterdichter
pag 19/21	Arte de la Esperanza - veiling
pag 22	Portrettekenen bij de Lak
pag 23	Gedichten: Ongevraagde antwoorden
pag 24/25	Kunst in de openbare ruimte
pag 26 /29	Geschilderde Portretten
pag 28 /31	Sprookje: Mevrouw Schoonheid en meneer Vis
pag 32	Kamermuziekfestival
pag 33	KUP 11 protesteert ludiek
pag 34/35	Werk in proces, Siemen Bolhuis
pag 36	Museum de Paviljoens 1 en 4 april
	Museum de Paviljoens expositie
pag 37	De Verbeelding - 21 april
	Kunst Carroussel Literatuurwijk
pag 38	Agendatips
pag 39	Adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door de Kunstenaars Vereniging Flevoland. www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl. Gebruik dit adres ook voor kopij of vragen. Bellen kan ook: 06 51924882

Deltahoogte

De grootste maan werpt
de kleinste schaduw
over de koude wereld
maar ik voel alleen
de weldadige warmte
van jouw rondingen

De winden uit Noorden
en Westen tromroffelen
regen op ramen
maar ik schuil weg
in de droge luwte
van jouw lichaam

Basalten wachters temmen
het kwellende water
in vaarten en tochten
en ik lig veilig
op de deltahoogte
van jouw geborgenheid

Niels Blomberg, Waterdichter

De Archipelhof - mevrouw van der Meer
door Hein Walter

De Archipelhof is de gesloten afdeling van woon- en zorgcentrum Archipel

Mevrouw van der Meer is me dierbaar geworden. Zij was een van de eersten die kwam tekenen op mijn atelier; daarna zocht ik haar regelmatig op. We hebben tijdens die ontmoetingen vooral gepraat. Ik vroeg haar een keer hoe het voelt in haar hoofd, hoe haar gedachten gaan. Ze antwoordde: "Het rommelt in mijn hoofd". Ze keek er treurig bij. En bij elke volgende ontmoeting leek ze somberder te worden. Ze zei me dat ze zich niet kon uiten, dat ze zich geen raad wist, vol zat.... en dan zuchtte ze. Ik wist niet hoe ik haar kon helpen. Ik schreef een keer een gedicht voor haar, van haar: met de woorden die zij had gesproken, maakte ik een gedicht. Hoe kan het anders: het werd een somber

gedicht. De zus van mevrouw van der Meer vroeg me of zij dat gedicht mocht hebben. Ze vond het mooi, het liet een kant gezien van haar zus die ze nooit eerder had gezien. Zij begreep nu meer van haar zus, maar mevrouw van der Meer had ik er niet mee geholpen, ze was er zelfs boos om geworden.

Een paar weken later probeerde ik het anders: ik nam haar mee naar mijn atelier (haar zus was op bezoek en kwam ook mee) en zette haar voor mijn ezel. Ik had een groot vel papier opgespannen, 100 x 100 cm. Ik gaf haar rode verf en een grote kwast. Ik vroeg of ze met ogen dicht wilde gaan schilderen, gewoon haar armen laten stromen over het papier. Ik zette muziek op, het Stabat Mater van Rossini. Ik zette de muziek heel hard en de donkere strijkers galmden door mijn atelier.

Mevrouw van der Meer deed wat ik had gevraagd, haar armen zwierden langzaam over het papier. Na de ouverture volgde de zang, groot drama... en toen kwamen de tranen, ze huilde. Ik sloeg mijn arm om haar schouders en liet haar huilen.

Na een minuut of tien zette ik de muziek af, zodat we met zijn drieën konden praten over wat er net gebeurd was. Ik zag dat het gezicht van mevrouw van der Meer licht was geworden.

Nu nodig ik haar wekelijks uit om verder aan het schilderij te werken. Anderhalf uur kan ze aaneen schilderen. Ik stuur een beetje, ik raad haar kleuren aan, geef haar grote of kleine kwasten, dan weer krijtjes, en zij schildert. Ik heb geen idee waar het schilderij naar toe gaat, maar het is een spannend proces. De laatste keer heb ik haar mijn oude over-all aangetrokken, die vol zit met spatten en vegen. Een mooi gezicht, een oude, wankelende vrouw met verf op haar kleren.

Ze kijkt ernaar uit, naar het schilderen, en ook naar mij heb ik begrepen van de psychologe; het verlichte gezicht heeft ze nog steeds. Ze kijkt soms zelfs gelukkig.

Toen we een keer samen naar het schilderij keken, zagen we er twee hersenhelften in. Een mooi beeld: een vrouw die dementeert (en daardoor oude herinneringen kwijtraakt) en die hersenen schildert, die ze invult. Het schilderij wordt langzaam gevuld met nieuwe herinneringen.

Marijke Snoek - *Wij kunnen onze ziel alleen ontdekken door de spiegel van degenen die ons aankijken*
citaat van Paul Tillich

Ogen worden wel de ziel van de mens genoemd.
Het oog is ons *portret*, zij opent het venster van de ziel.
Ogen zien en ogen spreken - emoties en expressie.

Ik werk met potlood en inkt op papier, met olieverf op doek,
maar vooral met pastel(soft of oil) op doek.
Pastelkrijt is een zacht en vluchtig, maar ook een tijdloos en duurzaam materiaal.
Pastels uit de zestiende eeuw zijn nog net zo fris en levendig
als op de dag waarop ze gemaakt werden.

Eigenlijk is pastelkrijt puur pigment.
Er zit maar een klein beetje bindmiddel in; het is kleur in zijn puurste vorm.
In sneldrogende grondverf (primer) heb ik een manier gevonden
om olieverf en pastel samen te gebruiken.
Nu kan ik ook groot met pastel werken, op grote doeken.

Het is mogelijk om na een laag pigment de tekening of het schilderij te fixeren,
om er daarna opnieuw overheen te tekenen.
Het mengen van kleuren kan alleen door kleuren over elkaar heen te zetten.

Na een aantal kleurlagen ontstaat een soort craquelé-effect,
waarmee de werken niet meer te dateren zijn.
Ze zijn tijdloos geworden, net zoals emoties tijdloos zijn.

GALERIE CUNST

De Maat 33, 8265 SX Kampen
038 337 6802 of 06 1554 3021
Marijke_snoek@hotmail.com
www.marijkesnoek.nl

Zonder titel
Balpen op papier
10 x 30 cm
2004

Zonder titel
Balpen op papier
10 x 30 cm
2004

Zonder titel
Balpen op papier
10 x 30 cm
2004

Zonder titel
Balpen op papier
10 x 30 cm
2004

Zonder titel
Potlood op papier
15 x 15 cm
2004

Gethsémane
Pastel op doek
50 x 200 cm
2005

Judas
Pastel op doek
60 x 190 cm
2005

Petrus
Pastel op doek
80 x 110 cm
2006

De vrouw
Pastel op doek
50 x 60 cm
2005

Ecce Homo (1)
Pastel op doek
120 x 200 cm
2005

Ecce Homo (2)
Pastel op doek
90 x 200 cm
2005

Resurrection Gloria
Pastel op doek
75 x 200 cm
2006

Hemel en Aarde
Pastel op doek
220 x 210 cm
2011

Hemel en aarde

Aarde is zwaar
Loodzwaar
Zwaar te
Kracht

Ik droom
Jacobs droom

Ga tree voor tree
Hemel hoog
Kom ga met ons
En doe als wij
Kom ga met mij
Bellen blazen

Marijke Snoek 07-09-2011
Ter nagedachtenis aan mijn moeders sterfdag
07-09-1990

Het onderstaande gedicht is geschreven ter gelegenheid van de heropening van de afvalwaterzuiveringsinstallatie (AWZI) in Lelystad, mijn eerste optreden. Een medewerker van het AWZI sprak zeer liefkozend sprak over de “beestjes” (dus de bacteriën) die het feitelijk werk doen. Ook werd duidelijk dat ten minste één medewerker dag en nacht gereed moet staan. Klaarmeester is een werkelijke bestaande titel. Die was zo mooi, die moest in het gedicht. “Klaarmeester te velde” is natuurlijk rijmdwang, maar toch ook weer een aardige vondst. Dit gedicht is inmiddels in glas vereeuwigd op het terrein van het AWZI.

Grote en kleine helden van de AWZI

Wanneer computers melden
dat iets is misgegaan,
dan gaan de grote helden
uit hun kantoor vandaan.

De klaarmeester te velde
maakt alles ongedaan.
Hij doet zijn werk niet zelden
bij't licht van volle maan.

De kleine helden drijven
omspoeld door voer en drinken
en breken afval af.

Hun vol gevreten lijven
gaan in de tank bezinken,
een slibbig zeemansgraf.

NIELS BLOMBERG

WATERDICHTER

Niels Blomberg is in 1958 geboren in Amsterdam.

Sinds 1988 woont hij in Almere.

Gedichten schrijven deed hij al vroeg, maar pas rond zijn veertigste besloot hij het serieuzer aan te pakken. In 2003 resulteerde dat in de eerste Almeerse poëzieprijs.

Sinds 2006 is Niels waterdichter van het waterschap Zuiderzeeland, het waterschap dat Flevoland droog houdt. Eigenlijk zou de termijn in 2010 aflopen, maar waterschap en waterdichter waren het gauw eens over een verlenging.

Wie meer watergedichten wil lezen kan terecht op http://www.zuiderzeeland.nl/ons_waterschap/de_waterdichter, maar ook op de Flevolandse gemalen.

Nog vóór mijn officiële benoeming werd mij gevraagd een gedicht te maken met als thema veiligheid. Ik heb gekozen voor een liefdesgedicht, ‘Deltahoogte’ - zie pagina 2.

Na twee wat oudere gedichten hier ook mijn nieuwste, ‘Oase’, geschreven naar aanleiding van het thema van wereldwaterdag 22 maart 2012: Water en Voedselzekerheid

Oase

De mens woont graag in de oase, weg van de woestijn.
Hij wil voor have en gezin dichtbij het water zijn.
Hier schiet het koren uit de grond, een dikke aar in top.
Een tarwekorrel is een rijp geworden waterdrop.

Hat aantal monden groeit en groeit, er moet nog meer geteeld.
Het water is van iedereen, het water moet verdeeld.
Dat levert noodgedwongen mooie samenwerking op.
Een tarwekorrel is een rijp geworden waterdrop.

Het aantal monden groeit maar door, oases worden druk.
De samenwerking loopt daardoor helaas soms wel eens stuk.
Een iets te lange droge tijd is dan een grote strop.
Een tarwekorrel blijft een rijp geworden waterdrop.

Arte de la Esperanza - veiling

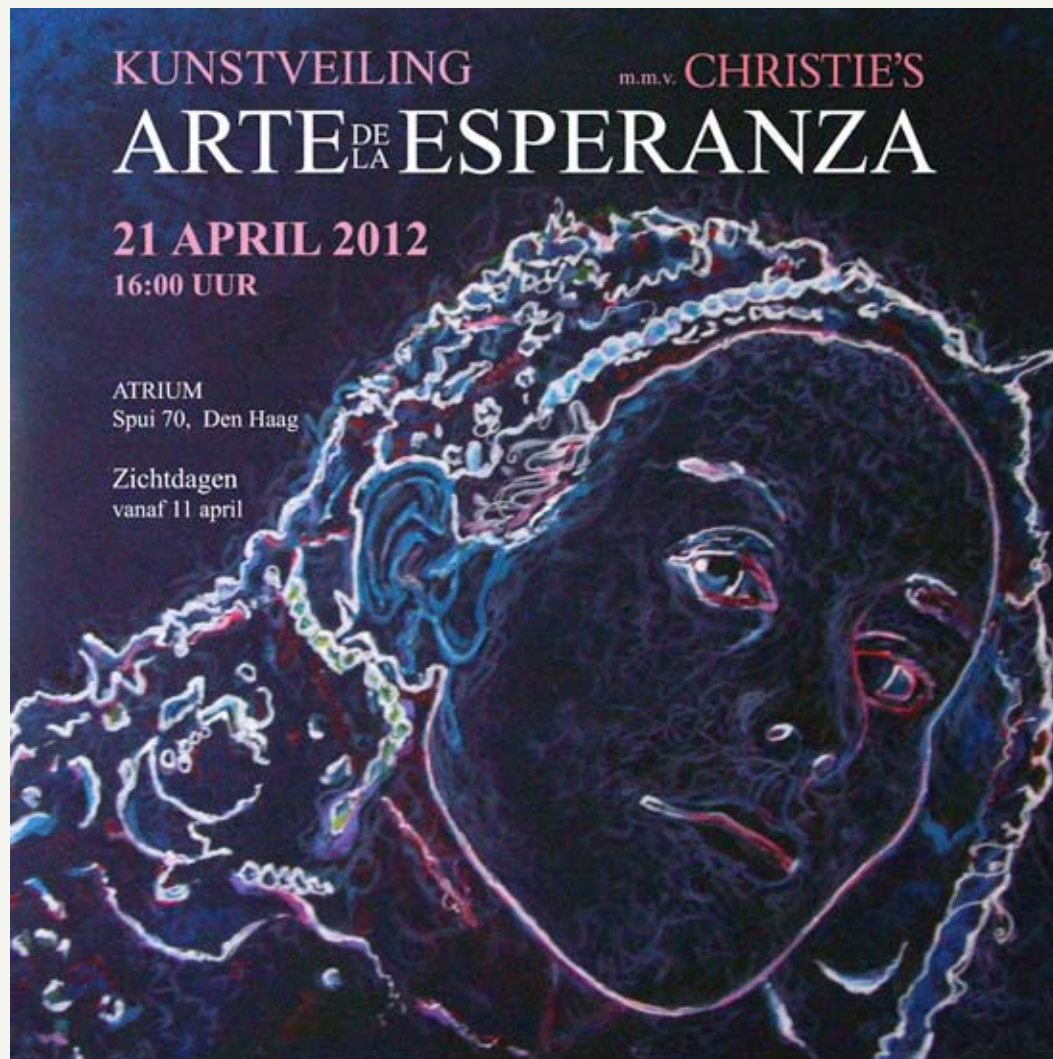
Flevolandse kunstenaars doen mee met Arte de la Esperanza.

De stichting Hester zet zich in voor het bestrijden van geweld tegen vrouwen in (vooral) de Mexicaanse stad Ciudad Juárez, waar in 1998 Hester van Nierop werd vermoord. De stichting steunt daarbij o.a. het werk van het plaatselijke crisiscentrum Casa Amiga en zet daarmee de vrouwenmoorden van deze stad op de politieke agenda. Inmiddels staat de stichting in de Top 50 Goede Doelen en is het hen gelukt om de verschrikkelijke situatie in Mexico op de agenda te krijgen van het Inter Amerikaanse Commissie voor Mensenrechten in Washington. Er is nu dus een sprankje hoop op verbetering van de situatie.

Met dit gegeven is beeldend kunstenaar Jan Jippe van Herrikhuijzen, die de moeder van Hester al jaren kent, aan de slag gegaan om het kunstproject ARTE DE LA ESPERANZA te organiseren. "Ik heb kunstenaars benaderd met de vraag of ze een kunstwerk willen maken met als thema Hoop. 27 kunstenaars, waarvan 10 uit Flevoland, hebben nu een werk gemaakt voor een veiling die met medewerking van Veilinghuis Christie's wordt gehouden in Den Haag.

De veiling wordt geopend door Gerdi Verbeet. De Flevolandse kunstenaars die meedoen zijn Mariel Bisschops, Rob van de Broek, Gonny Geurts, Jan Jippe van Herrikhuijzen, David Kuipers, Freya Lenger, Sonja Rosing, Joop Serno, René Staal en Ineke Vlietstra."

Voorafgaande aan de veiling die op 21 april wordt gehouden, kan men op de kunstwerken bieden via internet. Voor de veilinggids en meer informatie zie www.hester.nu. Potentiële bidders kunnen een gedrukte veilinggids aanvragen bij Jan Jippe, artedelaesperanza@hester.nu.

WERK VAN RIA AMESZ | AD ARMA | MARIEL BISSCHOPS | ROB VAN DEN BROEK | IRIS VAN DONGEN | TITIA EX | GONNY GEURTS | JAN JIPPE VAN HERRIKHUIJZEN | JEANNE JOHNS | CIS KOETSE | DAVID KUIPERS | FREYA LENGER | ANNEMIEKE LOUWERENS | ANS MARKUS | CHARLOTTE MOLENKAMP | LYDIE VAN NIEKERK | MAARTJE VAN DEN NOORT | INGERID OPSTELTEN | SONJA ROSING | JOOP SERNO | RENE STAAL | MO SWILLENS | INEKE VLIETSTRA | ANNEMARIE VOETS | HENRIE VOGEL | VERONICA WALESON | SASKIA WEISHUT

STOP VROUWENMOORDEN IN MEXICO!

De gehele opbrengst van de veiling komt ten goede aan het crisiscentrum Casa Amiga in Ciudad Juarez.

De veiling is met medewerking van Veilinghuis CHRISTIE'S en met een toelichting door

Mw. GERDI VERBEET

Een project van de
stichting HESTER
www.hester.nu
(in Goede Doelen Top 50)

Arte de la Esperanza

voor de lijst met alle werken die g

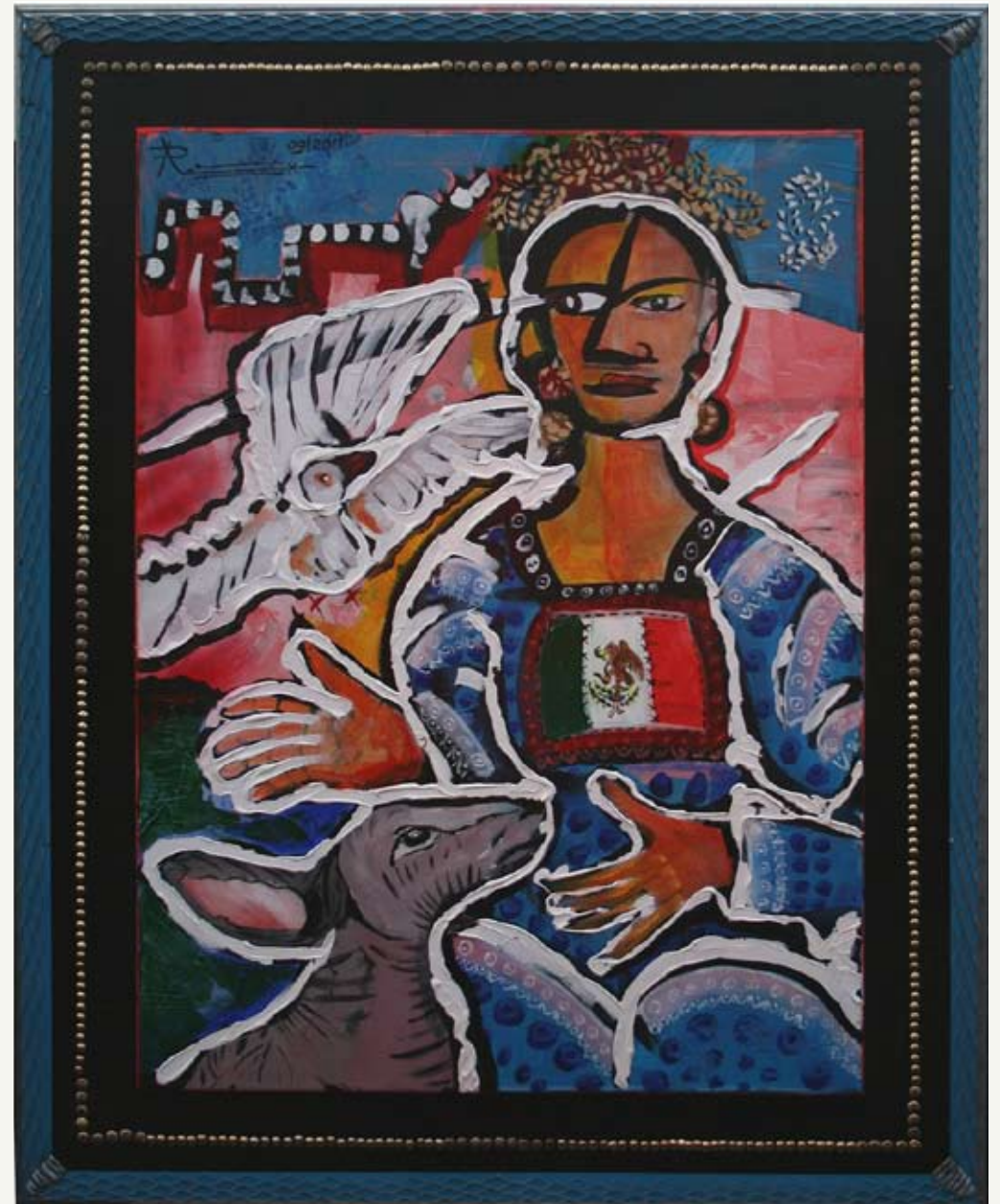
Mariël Bisschops - Thrill

anza - vervolg

geveild worden: www.hester.nu

Jan Jippe van Herikhuijzen

René Staal - Hope

Portrettekenen bij de LAK - Lelystad

Wie in de maanden januari tot en met april op dinsdagavond het atelier van de LAK (Lelystadse Amateur Kunstenaars) in De Veste binnenstapt, kan getuige zijn van een oorverdovende stilte.

Een groepje uiterst geconcentreerde liefhebbers is dan druk bezig het model van die avond in portret te vangen.

Het resultaat is meestal zeer divers, maar ook heel interessant. Om die reden zullen vanaf 1 april tot en met zaterdag 5 mei een aantal van die portretten tentoongesteld zullen worden.

Belangstellenden kunnen terecht

van 1 april tot en met 5 mei:

- maandag-, dinsdag- en woensdagavond van 20.00 u. tot 22.00 u.
- dinsdag en woensdag van 10.00 u. tot 15.00 u.
- zaterdag van 10.30 u. tot 14.00 u.

Adres:

Lelystadse Amateur Kunstenaars (LAK)

De Veste 16-73/77

8231 JH Lelystad

tel. 0320-222779

ONGEVRAAGDE ANTWOORDEN: *een gedicht als antwoord op een gedicht*

De plas

Die angst herinner ik me goed van toen ik klein was.
Ik liep om de plassen heen,
vooral om de nieuwe, na een bui.
Eentje zou weleens geen bodem kunnen hebben,
ook al zag hij eruit als elke andere.

Ik zou een stap doen en opeens helemaal wegzinken,
ik zou de diepte in vliegen,
en nog dieper, steeds dieper,
naar de weerspiegelde wolken toe,
misschien zelfs verder.

Daarna zou de plas opdrogen,
hij zou boven mij dichtgaan,
maar ik zou voor altijd ingesloten zitten – waar? –
met een kreet die de oppervlakte niet had gehaald.

Later kwam pas het inzicht:
dat niet alle slechte avonturen
binnen de regels van de wereld passen
en kunnen gebeuren,
zelfs al zouden ze het willen.

Wisława Szymborska
(vertaling Gerard Rasch)

De plas

Het had die nacht geregend, met bakken.
Ik was er niet van wakker geworden,
maar de wereld was die ochtend als nieuw.
Die dag durfde ik wat ik nooit had bedacht:
ik sprong, met beide benen tegelijk.

De tijd leek stil te staan, ik zweefde
met opgetrokken knieën in luchtledig,
een veelbelovende beweging,
eeuwigdurende verwachting,
een greep naar het nu.

Bodemloos was mijn verlangen
naar het stoppen van de tijd,
maar meer dan vertraging kon die me niet geven.
De aarde trok me naar beneden.

Overmoed, zou je zeggen, waaghalzerij -
ik raakte de grond en ging neer.
De hemel brak open in rimpels,
Ik ging onder in de plas,
daar zag ik wie ik was.

Hein Walter

KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE

Een geweldige vondst, die precies op deze plek past, bij de poort naar Literatuurwijk. Schrijvers zijn geen zachtaardige types met fluwelen handschoenen, zegt het kunstwerk in duidelijke beeldtaal, maar strijdbaar; hun pennen kunnen meer aanrichten dan kogels: een kogel kan slechts een keer gebruikt worden; wat eenmaal geschreven is, kan eindelijk worden hergedrukt.

Maar het beeld geeft deze wijk - die een opmerkelijke muur heeft aan de rand van de wijk die doet denken aan een oude stadsmuur - ook het karakter van een middeleeuwse stad. Toen stonden er kanonnen op de muren, gericht op de vijand. Wie de vijand van Almere is? Het kanon staat gericht naar het westen, naar Diemen, zeg maar Amsterdam. Zou dat bedoeld zijn? De automobilisten kunnen zich misschien ook een beetje beschoten voelen.

Het kunstwerk heeft een dezelfde kracht als een goed logo, of als een goede strip die uit slechts één tekening bestaat, zonder tekst. Je ziet direct wat ermee bedoeld is. Namelijk dat schrijvers en dichters met hun woord regimes ten val kunnen brengen, dat kunstenaars gevaarlijk zijn. Ja! Toch...?

Denkend aan Holland... dan zie je niet meteen de revolutionairen voor je, maar eerder schrijvers die leven van subsidie en dichters die door geen hond worden begrepen. We houden graag het beeld in stand van de schrijver op de barricaden en kunstenaars die zonder kachel op zolder schilderen en van hun laatste geld verf kopen in plaats van brood. In landen als Rusland, China, Afrika, daar waar de barricadeschrijvers vervolgd worden, daar kunnen ze inderdaad gevaarlijk zijn, maar in Nederland niet. Hier zijn ze net zo uitgestorven als kanonnen.

**Het schrijfkanon
Peter Zegveld
2011
Hoge Ring - Almere Literatuurwijk
Brons, bakstenen sokkel
2,3 x 2,0 x 4,6 meter**

GESCHILDERDE PORTRETTE

Hein Walter in gesprek met Yvonne van Weegberg

Je portretten lijken observaties van een situatie, niet zozeer geposeerde portretten.

Of hebben de mensen er toch wel voor geposeerd?

De meeste portretten die ik gemaakt heb zijn van mensen uit mijn directe omgeving.

Soms poseren ze voor het maken van foto's, die ik dan gebruik voor het maken van schetsen en van daaruit wordt het een geschilderd portret.

Maar er hoeft niet altijd geposeerd te worden. Je kunt ook een goed portret maken van bv. een spelend kind.

24

Hoe begin je een portret?

Ze zijn schilderachtig opgezet, haast zonder lijnen.

Begin je toch wel met potlood? Of werk je vanuit vlakken?

Ik begin met dunne houtskool-lijnen en zie dan hoe het beeld op het vlak moet komen.

Daarna gebruik ik met terpentijn verdunde olieverf om in één toon alle donkere en lichte vlakken, en alle gradaties daar tussenin, het portret op te zetten.

Als deze monochrome onderschildering klaar is, ga ik verder met kleur.

**Weet je nog wanneer je voor het eerst een portret maakte?
Kun je iets vertellen van het gevoel dat je toen had?**

*Ja, dat weet ik nog goed. Dat was op de academie.
Ik ging een gipsen kop van Sophocles schilderen. Hij zat lekker stil,
dat was een fijne bijkomstigheid, en het was zó fijn om goed te
kijken en je handen te laten doen wat je ogen zagen en dan,
langzaam maar zeker, het gezicht uit de verf te zien komen.*

25

**Wanneer is een portret af?
Kan een portret mooi zijn als het niet lijkt?
Wat kun je zeggen over sfeer, uitdrukking en gelijkenis?**

*Als het lijkt, als de uitdrukking die ik beoog erin zit, als er iets van
het karakter inzit en als de kleuren kloppen zodat het één geheel is.*

Als het niet lijkt kan een portret natuurlijk ook heel mooi zijn. Maar als ik iemand schilder wil ik wel dat het lijkt. Dat is de uitdaging, om het maar eens modern te zeggen.

Ik heb opdrachten gehad van mensen om hun kinderen te schilderen, maar dat doe ik nog maar zelden.

Ik geef mezelf opdrachten en de mensen in m'n directe omgeving zijn een bron van inspiratie voor me.

Als mensen vragen, bv. tijdens een atelier-route, wat een portret kost (en dat ligt zo rond de 1000 Euro) schrikken ze vaak omdat ze geen idee hebben hoelang je aan zoiets moet werken voordat het af is.

Dat duurt vaak maanden. Maar geen nood ... want onlangs heb ik de gezegende leeftijd van 65 bereikt en ik denk dat ik, als dank, maar eens een portret van Vadertje Drees ga schilderen.

26

**Zijn deze portretten ontstaan uit opdrachten?
Kun je iets vertellen over portret-opdrachten in het algemeen?
Zeg je altijd ja? Hoe duur is een portret? Hoe lang doe je er over?
Lukt het altijd? Zo nee....wat doe je als het niet lukt?**

Mevrouw Schoonheid en Meneer Vis - *Beauty and the beast*

door Hein Walter

Het was op een voorjaarsdag dat meneer Vis in het bos liep. Hij wandelde er vaker, mijmerend; hij kende de paden goed en hij voelde zich er thuis.

Op die dag liep ook mevrouw Schoonheid in het bos. Net als meneer Vis liep zij daar vaker, ook zij kende er goed de weg en ook voor haar voelde het bos een beetje als haar eigen bos. Het daar wandelen maakte haar altijd vrolijk.

Op die dag, een zonnige namiddag, kwamen ze elkaar voor het eerst tegen. Ze groetten elkaar vriendelijk en liepen door.

Mevrouw Schoonheid keek even om en ze zag hoe meneer Vis zijn pad vervolgde.

Een paar dagen later kwamen ze elkaar weer tegen. Weer keken ze elkaar aan, knikten naar elkaar en liepen door. Dit keer was het meneer Vis die even omkeek en zag hoe mevrouw Schoonheid bevallig haar pad vervolgde.

Mevrouw Schoonheid was getrouwd met een koopman. Ze hadden samen drie lieve, slimme kinderen; twee jongens en een meisje. Het was een mooi en gelukkig gezin. Zij en haar man waren al heel lang samen; ze hadden elkaar in hun jeugd gevonden en ze noemden elkaar nog steeds de liefde van hun leven.

Ook Meneer Vis was getrouwd. Met de dochter van een wetenschapper. Zij hadden samen een lieve, slimme zoon. Hij en

zijn vrouw hadden elkaar ook lang geleden gevonden en ook zij waren nog steeds heel lief voor elkaar.

Qua geluk ontlieden de twee gezinnen elkaar nauwelijks.

Als je zo de achtergronden van hen beiden bezieet, dan zou je geen reden kunnen bedenken waarom meneer Vis en mevrouw Schoonheid zichzelf uit evenwicht zouden willen brengen. Maar toch gebeurde dat. Niet van de ene op de andere dag, maar langzaam en zeker.

Toen ze elkaar voor de derde keer in korte tijd op het bospad tegenkwamen, sprak mevrouw Schoonheid meneer Vis aan.

“Goedemiddag, meneer”, zei ze, “we komen elkaar nu voor de derde keer tegen; blijkbaar hebben we een gemeenschappelijke liefhebberij. Zullen we een eindje samen wandelen?”

Meneer Vis vond dat een goed idee en zo liepen ze een rondje door het bos. De een wees zo nu en dan naar een mooi plekje en de ander wees af en toe naar bijzondere vergezichten.

Ondertussen keuvelden ze.

Je zou kunnen zeggen dat ze een speelbal waren geworden van het lot, je zou ook kunnen zeggen dat ze elkaar gewoon zochten, ze kwamen elkaar daarna in ieder geval vaak tegen.

Hun vriendschap groeide en werd steviger, als een wilde bloem op een open plek tussen grote bomen.

Bij hen thuis was alles goed. Daar lag de basis van hun leven, hun lief en hun kinderen. Die situatie zou natuurlijk veranderen als mevrouw Schoonheid en meneer Vis thuis zouden vertellen over hun ontmoetingen – maar dat deden ze niet.

Als bloemen in zonlicht groeien, dan komt er vanzelf een onvermijdelijk moment: *de bloei*. Zo is de natuur! Opeens is het er, de bloem springt open en kan niet anders dan onbedaarlijk stralen. En zo gebeurde het dat meneer Vis en mevrouw Schoonheid verliefd werden op elkaar. Hun ogen straalden van geluk en ze lieten zich gewillig vangen in elkaars blik. Ze konden niet ontsnappen aan een eerste zoen.

Was dit het moment om sterk te zijn? Was dit het moment om te besluiten dat de wil krachtiger is dan de wens? De een zal zeggen van wel, de ander zal zeggen dat zulke kansen de grootste cadeaus van het leven zijn. Meneer Vis en mevrouw Schoonheid konden niet anders dan elkaar een tweede zoen geven en een derde, een nog een en nog een...

Op een dag, terwijl hij wachtte op mevrouw Schoonheid, zag meneer Vis een natuurlijk paadje dat hij niet eerder had gezien. Het was verscholen achter dichte struiken. Hij worstelde zichzelf door de takken, liep een stukje over het pad en kwam zo op een prachtige open plek in het bos. Een plek waar zo te zien nooit eerder iemand geweest was. Het licht scheen raadselachtig mooi door de takken en tegelijkertijd was het helemaal omgeven door ondoorzichtig loof. Meneer Vis zag het meteen: een geschenk van de natuur, dit zou hun plek worden. Hij haastte zich terug en kon nauwelijks wachten om die plek aan mevrouw Schoonheid te laten zien.

Ze reageerde zoals hij had verwacht: ze sloeg haar hand voor haar mond en stond een paar tellen stil om alles in zich op te nemen. Toen vloog ze meneer Vis om de hals.

Het werd hun plek, hun geheime huis. Niemand anders wist ervan, niemand kende hun geheim geluk. En thuis bleef alles goed. Ja, een dubbel leven leidden ze, twee prachtige dubbellevens. Hun geheime huis maakten ze steeds meer eigen en mooier. Ze bouwden van takken en mos een bed, ze namen zonder dat iemand dat merkte van thuis wat spullen mee en langzaam richtten ze hun huis in.

Thuis, bij hun gezin, daar bestond de tijd, daar gebeurden leuke dingen, stomme dingen, waren verplichtingen, het leven zoals dat gaat in een gezin, maar in hun geheime huis bestond geen tijd, daar bestond de rest van de wereld niet. Het was een eiland in de drukte, een oase van liefde, maandenlang, jarenlang, eindeloos.

Maar er kwam toch een einde aan. Zoals dat gaat met de meeste geheimen...ze worden openbaar. Zo ook dit geheim. Terwijl meneer Vis en mevrouw Schoonheid verpoosden in dat huis zonder tijd, begonnen hun beide echtgenoten zich steeds ernstiger af te vragen waar ze zo vaak waren. En op een ogenblik, alsof het lot het zo wel welletjes vond met het geluk, vroeg meneer Schoonheid op een heel indringende manier aan zijn vrouw wat er aan de hand was. In huize Vis gebeurde iets vergelijkbaars.

Geluk verdraagt geen leugen. Op die dag vertelde mevrouw Schoonheid aan haar man wat haar was overkomen, en meneer Vis vertelde het aan zijn vrouw. Ze vertelden alles, alles, van begin tot eind. Hoewel niet helemaal alles: alsof ze het zo hadden afgesproken...ze zwegen allebei over de locatie hun geheime huis. Hoe de sfeer in beide gezinnen was, laat zich raden. Woede, verdriet, teleurstelling, ruzie en tranen wisselden elkaar af. De

beide gezinslevens waren geweldig uit het lood geslagen. En de heftige sfeer leek ook met de dag explosiever te worden, alsof het leven ieder moment kon breken. Maar het brak niet. Niet in het ene huis, niet in het andere.

Mevrouw Schoonheid en meneer Vis wisten van elkaar niet wat er was gebeurd, maar ze voelden allebei een groot verlangen om het de ander te laten weten. En op een dag kon dat ook. Die dag was mevrouw Schoonheid zover dat ze haar man opnieuw trouw kon beloven, en ze wist hem zo te overtuigen dat hij haar toestemming gaf om persoonlijk afscheid te nemen van meneer Vis. Op diezelfde dag had ook meneer Vis een vergelijkbare hernieuwde gelofte afgelegd, ook op voorwaarde dat hij afscheid mocht nemen van mevrouw Schoonheid.

Ze ontmoetten elkaar in de stad, op een openbare plaats, om zichzelf zo te beschermen voor een vergissing. Ze zagen meteen de droefenis in elkaars ogen en ze hadden nauwelijks woorden nodig om te weten dat hun gezamenlijk geluk was geëindigd.

Beide gezinnen leefden verder. Gestruikeld en opgestaan, geschonden en gelukkig uiteindelijk ook weer geheeld. De draad werd langzaam opgepakt en de sfeer werd week na week, maand na maand, jaar na jaar beter. De verboden liefde was al snel geen onderwerp meer. En ook in de hoofden van meneer Vis en mevrouw Schoonheid verflauwden de herinneringen. Ze vergaten het niet, zo was het niet, maar de sluier van het dagelijks leven nam wel steeds meer licht weg. Na een jaar of wat waren er zoveel dingen gebeurd in beide gezinnen, mooie dingen, leuke

verrassingen en droeve gebeurtenissen, dat meneer Vis en mevrouw Schoonheid af en toe tot hun schrik moesten erkennen dat het verleden meer en meer vergrijsde. Ze konden zich tot hun ontsteltenis na een paar jaar zelfs niet eens meer goed herinneren hoe lang hun geluk eigenlijk had geduurd.

Ze hadden van te voren niet gedacht dat ze daartoe in staat waren, maar ze hadden het verleden los gelaten.

Zo leefden ze verder. Ze waren gelukkig, beide gezinnen. Ze waren ouder geworden, oud zelfs, de kinderen groot, kleinkinderen, alles ging goed... toen plotseling meneer Schoonheid overleed. In zijn slaap.

Een week later, een half land verderop, werd mevrouw Vis onverwacht heel ziek. Er was geen redden meer aan. Het duurde nog een maand en toen was ook meneer Vis alleen.

Er was diep verdriet, rouw in beide huizen.

Rouw is wonderlijk, rouw verbindt. Binnen de gezinnen werd er gehuild, gelachen, gepraat, samen gezwegen, gespeeld en veel omarmd. Tijdens een van de diepe en intieme gesprekken vertelde mevrouw Schoonheid aan haar oudste kleinkind over haar geheime liefde. Het was voor het eerst dat ze het aan iemand vertelde. Tranen liepen over haar wangen. Ze had de naam van meneer Vis in geen dertig jaar uitgesproken. Ze vertelde alles, echt alles! Haar kleindochter luisterde met liefde en aandacht, en zonder oordeel.

De dag erna werd mevrouw Schoonheid verrast door haar kleindochter. Die stond met de auto voor de deur.

‘Kom’, zei ze, ‘we gaan dat geheime huis van u zoeken’.

Mevrouw Schoonheid schrok enorm want ze durfde niet, bang om te ontdekken dat het bos er niet meer was, bang dat het kapot was, bang dat ze het niet kon vinden, ... tegelijk was dit wat ze het liefste wilde. Ze stapte in.

In geen dertig jaar was ze in het bos geweest. Het gezin Schoonheid was snel na de ontdekking verhuisd naar een andere stad en dit gebied werd zorgvuldig gemeden. En nu opeens was ze er. Haar kleindochter parkeerde de auto aan het begin van het bos. De ingang was een beetje veranderd, er stonden wat gebouwen aan de rand van het bos, maar ze vond al snel de weg die ze dertig jaar geleden zo vaak had gelopen. En ze vond zelfs best snel, nog steeds verscholen achter de dichte struiken, de ingang van hun geheime huis. Haar hart sloeg in haar keel, terwijl haar kleindochter de takken wegtrok zodat ze naar binnen konden.

Er leek niets veranderd! Het was alsof de tijd stil had gestaan. Mevrouw Schoonheid liep de weg over het pad alsof ze nooit anders had gedaan, alleen wat langzamer dan toen.

Opeens stond ze stil. Ze zag verderop iemand staan. Een man... ze herkende zijn gestalte meteen. Toen ze zag waar hij naar keek, ging er een rilling door haar hele lijf. Ze zag zichzelf. Zo oud als ze nu zelf was, zat haar tweede ik in dat natuurlijke huis. Naast haar zat een man, zo oud als de man die verderop voor haar stond. Ze zaten hand in hand. Ze keken ontzettend lief naar elkaar.

Mevrouw Schoonheid en haar kleindochter liepen langzaam naar het huisje toe, tot naast de man. De man schrok niet; het was alsof

hij had verwacht dat ze zouden komen.

‘Kijk’, zei hij tegen mevrouw Schoonheid, ‘daar zitten we. Zie je, ze zijn gelukkig.’

Ik kom hier vaak kijken. Als ik me ongelukkig voel, dan kom ik hier, om te zien of het nog goed gaat met ons. En altijd zie ik opgelucht dat we nog steeds gelukkig zijn.

Wees gerust, lachte hij, ze kunnen ons niet zien.

Ik wist dat je zou komen, vroeger of later.

Vandaag ben je gekomen’.

Mevrouw Schoonheid kon geen woord uitbrengen, haar keel zat dicht van emotie.

‘Ze leven het leven wat wij hadden kunnen leven’ sprak meneer Vis. ‘Ze konden dat doen omdat wij ze, zonder het te weten, ons leven lang levend hebben gehouden. Mooi, hè’.

De tranen schoten in de ogen van mevrouw Schoonheid. Haar kleindochter, die nauwelijks kon bevatten wat ze zag, maar wel begreep dat het heel bijzonder was, sloeg een arm om haar oma heen en zei zachtjes: ‘nu heb ik twee lieve oma’s!’

Na een tijdje draaide meneer Vis zich om en zei: ‘Kom, laten we gaan. Laat zij daar maar gelukkig zijn.

Mag ik je een kopje koffie aanbieden?’

KAMERMUZIEKFESTIVAL - KAARTVERKOOP VANAF 11 APRIL

Russische avonturen tijdens Kamermuziekfestival Almere

Lady Macbeth en Vinni Puh zijn aanwezig op de twaalfde editie van het Kamermuziekfestival Almere, van 5 tot en met 20 mei. Twee weken lang klinken alle genres van de kamermuziek in Almere, met als centraal thema muziek uit Rusland. „U hoort meesterwerken van de grote Russische componisten, uitgevoerd door spraakmakende musici en ensembles. Dit jaar is het Nederlandse pianofenomeen Ralph van Raat artist in residence van het festival”, licht zakelijk leider de programmering toe.

Het Prazák Quartet, afkomstig uit Tjechië, maakt zijn debuut in Almere, met prachtige composities van Tsjajkovsky, Sjostakovitsj en Prokofieff. Van Sjostakovitsj klinkt ook de opera De Lady Macbeth uit Mtsensk, in een bijzondere bewerking voor het Hexagon Ensemble en de acteurs Carol Linssen en Christine Ewert. Het meesterwerk van Igor Stravinsky, de Le Sacre du Printemps, klinkt in Almere in een unieke versie voor vier vleugels. „In Paviljoen De Waterlely kunt u genieten van Russische volksmuziek, uitgevoerd door het Oleg Fateev Trio. Een heerlijk tapasbuffet zorgt voor een compleet avondje uit.”

„Het jeugdprogramma is dit jaar uitgebreider dan u van ons gewend was. U kunt kennis maken met het Russische neefje van Winnie the Pooh, Vinni Puh, in een voorstelling van Ensemble Insomnio met beeld en muziek. Stravinsky's L'Histoire du Soldat wordt uitgevoerd samen met de animatiefilm The Soldiers Tale van R.O. Blechman.” In de familievoorstelling Walla Kristalla brengt Saartje Van Camp kinderliedjes uit de hele wereld, als afsluiting van de Muziekroute op zondag 13 mei. Tijdens deze Muziekroute wordt bovendien een speciaal Jeugdprogramma gepresenteerd, met muziek uitgevoerd vóór en dóór kinderen! Het Internationaal Kamermuziekconкурс vindt plaats vanaf 17 mei. Welke deelnemende ensembles doordringen tot de Finale, kunt u beluisteren tijdens het slotconcert van het festival op zondagmiddag 20 mei.

Meer informatie en kaartverkoop: www.kamermuziek-almere.nl

(in het mei nummer van CUNST meer over het festival)

KUP 11 PROTESTEERT LUDIEK TEGEN KAALSLAG KUNST

Lelystad. KUP 11, Kunst Uit de Polder, een kunstenaarscollectief uit Flevoland houdt een unieke expositie n.a.v. de kaalslag in kunst en cultuur. “ Het is bedroevend hoe snel de kunst haar plaats verliest in de maatschappij en het is vreemd dat het niet verdedigd wordt. Niet door de sector zelf en niet door de politiek”, zegt Monica Maat, woordvoerder van het kunstenaarscollectief KUP 11. “Het lijkt er op dat er geen grip meer is op wat kunst feitelijk betekent in de maatschappij. Een soort zwerfafval dat opgeruimd moet worden. Daarom houdt KUP 11 een expositie onder het motto: “De kunstenaar houdt ermee op”. Want wat gebeurt er als kunstenaars, musici, acteurs, dansers en schrijvers b.v. hun kwast, viool en pc aan de wilgen hangen?” Wat gebeurt er als je kunst en cultuur scheidt van het gewone leven?” vervolgt Monica. “ Dat is wat KUP 11 met een expositie over kaalslag in Kunsthuis Calliope in Lelystad wil verbeelden. Zo wordt de Mona Lisa met een pleister op haar mond verbeeld. Zijn er titels zoals: “er zit geen muziek meer in”, “schuilen voor de crisis”, “de kunstenaar van de wereld”, of wordt er uit pure armoede op jute gewerkt waarbij een leegte wordt verbeeld van een ziellose stad, waaruit kunst en cultuur is verdwenen. Wordt er kaalslag gepleegd op een bos, zodat er te weinig takjes overblijven om het vuur van de passie aan te steken”. Voor de

opening houdt galeriehouder Sjoerd van der Veen een inleiding over de positie van kunstenaars in vroegere tijden. KUP 11 is vereerd dat op haar verzoek Akke Wiersma, directeur van het kunstcentrum De Kubus te Lelystad de expositie opent. Of er daadwerkelijk wat te zien is, of dat het alleen leeft in de hoofden van de kunstenaars? Dat is natuurlijk de vraag. In ieder geval zijn er speciaal voor deze gelegenheid muzikanten van het smartlappenkoor “De Waterlanders” uit Lelystad te beluisteren en wordt er een voordracht gehouden en een act opgevoerd.

De opening is op zondagmiddag 15 april om 16.00 uur.

Iedereen is van harte welkom.

” DE KUNSTENAAR HOUDT ERMEE OP i.v.m. KAALSLAG”

is van 15 t/m 29 april te beleven in Kunsthuis Calliope.

Kofschip 12 Lelystad.

Open: di. wo. do. vrijd. van 14.00 tot 17.00 uur.

.

KUP 11 bestaat uit: Wil Fokke, Kitty van Dijk, Annette Sieger, Guda Boelens, Charlotte Bakker, Dorrieth Hillenbrink, Marion Snijders en Monica Maat.

WERK IN PROCES - kunstwerk *Voortvarend*

door *Siemen Bolhuis*

In 2009 heeft de provincie Flevoland aan de Gemeente Almere een cadeau gegeven ter gelegenheid van het feit dat Almere 25 jaar geleden een eigen gemeentelijk bestuur kreeg. Het cadeau bestaat uit een budget bestemd voor de realisatie van een kunstwerk. Het kunstwerk zal komen te staan aan de Wandellaan, bij het Weerwater.

Tot de onthulling van het beeld in augustus 2012 is 'the making off' van dit beeld van week tot week te volgen op mijn website:

www.siemebolhuis.nl

Hoewel ik met dit ontwerp geheel tegemoet kom aan de geformuleerde eisen voor deze opdracht heb ik tegelijkertijd een beeld willen maken dat ruimte biedt aan vrije gedachten en poëtische gevoelens oproept.

De locatie voor het beeld is van grote invloed geweest op de vormgeving. De Wandellaan met zijn zichtlijn vanaf het stadhuis naar het Weerwater heeft een enorme dynamiek. Maar juist deze plek, zo vlak voor het water, heeft iets stils. Niet voor niets zitten er altijd verliefde stelletjes. Zo het beeld. Een verstilde beweging met een dynamische uitstraling.

Zoals het beeld, bijna als vanzelf, z'n vorm heeft gevonden was er voor dit ontwerp geen andere materiaalkeuze mogelijk dan brons. De maat is geheel ingegeven door de plek. Het moet niet groter maar ook niet kleiner.

Mij is gevraagd de geschiedenis van de plaats Almere, terug tot die van de Zuiderzee toen nog vele handelsschepen als de Kogge in het gebied voeren, op een moderne wijze te verbeelden. Die handelsschepen heb ik niet letterlijk op een illustratieve manier willen vormgeven maar via een algemeen symbool voor een varende voertuig. De hand, die het schip draagt, is in beweging. Hij is als een filmbeeld stilgezet in het heden,

als moment van reflectie. De beweging komt vanuit het verleden en gaat naar de toekomst toe. Het moment waarop deze beweging is gevangen laat zien dat wij ons er goedgevoelend hoog houden. Er trots op zijn. Dat het schip nu in de lucht hangt geeft de associatie met de weggevalen Zuiderzee en dat wij nu leven op de bodem daarvan, het maaiveld waaruit de hand oprijst.

Daar krijgt de hand een extra dimensie. Het is de mens die de Zuiderzee, 'met z'n handen' heeft drooggelegd.

De vormgeving van het schip is zodanig dat het ook als een abstractie gezien kan worden. Een abstractie in handen van de mens. Want zo zie ik deze plek. Wij vormen Almere. Zo staat dit schip ook voor de abstractie van de stad Almere die onder onze handen vorm krijgt. En dat 'onze' kan hier gezien worden op elke schaal. Als Almeerder kun je je vereenzelvigen met deze hand. Het is jouw hand die zijn of haar aandeel levert aan de stad. Maar het kan ook de hand van het gemeentebestuur of het bedrijfsleven zijn. Zo je wil een goddelijke hand. Het is ook de hand van de Provincie Flevoland die dit beeld aanbiedt en het is de hand van de beeldhouwer die z'n beeld laat zien.

Daarmee kom ik op voor mij vakinhoudelijke aspecten. Voor mij, als beeldhouwer is de plastische kwaliteit van het beeld heel belangrijk. Dit ontwerp toont zich onder elke hoek op een geheel andere manier. Het gezegde 'een beeld heeft duizend kanten' gaat hier goed op. Als beeldhouwer wil ik graag de aardse materie licht laten lijken. Liefst laat ik een beeld zweven. Deze oplossing met de vingers gaat in deze richting. Ik ben ook blij met de samenkomst van abstractie en figuratie, die elkaar hier versterken.

Foto's links: vingers nog in piepschuim

Foto rechts: vingers in was

MUSEUM DE PAVILJOENS - 1 en 4 april - 14.00 uur
Onderzoek je omgeving met Herrekijken!

Ga met een museumdocent van Museum De Paviljoens op avontuur op SITE2F7 rondom Museum De Paviljoens. Je ontdekt bijzondere dingen in de natuur en leert alles over hedendaagse kunst. Eerst bekijken jullie samen de tentoonstelling Grote Kunst voor Kleine Mensen met verschillende kunstfilms. Daarna gaan jullie buiten op onderzoek uit. Je vondsten verwerk je in een eigen kunstwerk. De workshop Herrekijker vindt op woensdag 4 april van 14.00 tot 16.00 uur plaats in Museum De Paviljoens.

Wat? Workshop Herrekijken
Voor wie? Kinderen van 6 tot 12 jaar
Wanneer? Woensdag 4 april, 14.00 - 16.00 uur
Waar? Museum De Paviljoens, Odeonstraat 3, 1325 AL Almere
Kosten? € 2,- per kind
Aanmelden? Stuur een e-mail of bel 036 545 0400

Foto: Jordi Huisman www.museumdepaviljoens.nl

MUSEUM DE PAVILJOENS - Grote Kunst voor Kleine Mensen

Museum De Paviljoens toont van 25 maart tot en met 20 mei 2012 een selectie bijzondere kunstfilms van kunstenaars als Christiaan Bastiaans, Mounira Al Solh, Jasper van den Brink, Elspeth Diederix, Persijn Broersen & Margit Lukács en Morad Bouchakour speciaal gemaakt voor kinderen van 2 tot 8 jaar. Het zijn kunstfilms die zijn uitgebracht onder de naam Grote Kunst voor Kleine Mensen. Museum De Paviljoens is tijdelijk omgetoverd tot één groot kindermuseum!

In 2005 liet Museum De Paviljoens de video-installaties zien van de eerste editie Grote Kunst voor Kleine Mensen. Inmiddels zijn er drie dvd's verschenen die alledrie hun première beleefden tijdens het Cinekid filmfestival in Amsterdam. Nu de derde editie van dit audiovisuele 'prentenboek' gerealiseerd is, toont het museum een selectie uit de afgelopen jaren.

Wat? Grote Kunst voor Kleine Mensen
Voor wie? Kinderen van 2 tot 8 jaar en hun ouders
Wanneer? 25 maart – 20 mei 2012
Waar? Museum De Paviljoens, Odeonstraat 3, 1325 AL Almere
Entree? Volwassenen € 5,-,
kinderen en Museumkaarthouders gratis

Museum De Paviljoens is woensdag tot en met zondag van 12.00 tot 17.00 uur geopend.

Kijk voor een overzicht van de workshops Kids Kunst Kijken op www.depaviljoens.nl

DE VERBEELDING - ZEEWOLDE - 21 april - 20.15 uur

WEIDLER KWARTET

Het Weidler Kwartet ontleent zijn naam aan de eigenzinnige Neurenbergse vioolbouwers Karl en Hartmut Weidler, die door enkele veranderingen in de constructie en door het gebruik van andere houtsoorten nieuwe mogelijkheden tot stand brachten voor het strijkkwartet. Het Weidler Kwartet, dat voornamelijk op deze instrumenten speelt, ziet het als een uitdaging om deze vernieuwingen in klank om te zetten en krijgt daarbij enthousiaste reacties van pers en publiek.

Kaarten € 15,-

Paviljoen de Verbeelding

De Verbeelding 25

3892 HZ Zeewolde

Per email: reserveren@robvdbroek.nl of telefonisch: 06-10251235

KUNST CARROUSEL LITERATUURWIJK

Een kunstproject van stichting De Zijderups in Almere Literatuurwijk. De collectie van KCL bestaat uit 24 tweedimensionale kunstwerken. Die werken hangen verspreid over 24 adressen in Literatuurwijk. Elke maand draait de carrousel. De bewoners geven aan het eind van elke maand een reactie op het werk dat ze die maand in huis hebben gehad. Het project eindigt in januari 2013 met een tentoonstelling van alle werken met alle reacties bij De Muren van Archipel.

In CUNST enkele fragmenten van reacties op verschillende kunstwerken, zonder dat duidelijk wordt van wie het werk is, want anders zouden de volgende deelnemers bevooroordeeld zijn.

Het schilderij heeft mij niet kunnen bekoren. Ik kreeg er een jaren 50 gevoel van waar de keuken het domein van de vrouw was en ze daar vooral moest blijven. ik kan er helaas niet meer van maken.

Hoewel ik graag nog wat herkenbaars zie in een schilderij en bovendien erg van kleur houd, was ik erg verrast door de rust die het schilderij in onze kamer bracht. De kleuren, de harmonie van schilderij en lijst, de uitstraling van mijn woonkamer, het paste perfect bij elkaar! Een onverwacht genoeg dus eigenlijk. En, wat ons in het bijzonder verwonderde, we raakten niet uitgekeken op het schilderij. Onafhankelijk van elkaar zagen we toch steeds weer nieuwe 'dingen'. Ik heb mijn mening over 'fantasieloze' abstracte schilderijen moeten bijstellen en ben nu niet meer per definitie negatief! Goede ontwikkeling zou ik zeggen!

Knap geschilderd. Discussie of het nu een heren of een dames broek betreft. Contrast beperkt. Schilderij trekt niet erg de aandacht.

Hierbij onze reactie op wat wij noemen een van Gogh maar dan anders. Eigenlijk kunnen we er niet zoveel over zeggen.

AGENDAtips

– een greep uit de culturele activiteiten in Flevoland

zondag 1 april - 11.00-17.00 uur	Almere - 1316 AA Markerkant 10-11A	Veiling van de schilderijen van Stefan Damman. Veilingmeester: Ton Theunis www.sencelicious.nl Entree € 5,- (inclusief hapje en een drankje)
dinsdag 3 april - 20.00 uur	Almere - De Roestbak	Eindig Laagland - een literaire ontmoeting met schrijver, dichter en kunstenaar Ted van Lieshout
dinsdag 3 april - 19.30 uur	Dronten - De Meerpaal	Het Zwanenmeer - Sint Petersburg Ballet
woensdag 11 april - 20.15 uur	Almere - Schouwburg	Breaking the News - Orkater & Susies Haarlok - Toneel en muziek
donderdag 12 april - 20.00 uur vrijdag 13 april - 20.00 uur	Almere - De Voetnoot	Theatergroep Suburbia - De Driestuiversopera De Voetnoot Almere info: 036-8455555
vrijdag 13 april - 20.15 uur	Lelystad - De Agora	SCAPINO BALLETT - Kathleen+: Scapino Ballet Rotterdam komt met twee dansstukken die op het moment dat ze uitkwamen insloegen als een bom.
zaterdag 14 april - 16.00 uur	Almere - Corrosia!	Opening van de tentoonstelling Vanzelf Sprekend, met werk van vier Almere kunstenaars: Gerard van Kerkhof, Maarten Manson, George Geutjes en Freya Lenger
vrijdag 20 april - 20.30 uur	Lelystad - De Agora	HET INTERNATIONAAL DANSTHEATER - Henna: Na het succes van 'Mourning', bekroond met de Zwaan voor 'meest indrukwekkende dansproductie' 2010, werkt Muhanad Rasheed dit seizoen opnieuw samen met het Internationaal Danstheater.
zondag 22 april - 13.00 uur	Almere - Schouwburg	Florien Hamer (cello) en Brook Cuden (piano) verzorgen een zeer afwisselend en verrassend modern-klassiek programma met werken voor cello en piano, cello solo en piano solo. Met werken van onder andere Fauré, Beethoven en Rachmaninov
donderdag 26 april - 20.30 uur	Almere - Roestbak	Nieuw West / Truus Bronkhorst - Seule - Truus Bronkhorst choreografeert en danst weer! De vrouw die de Nederlandse dans heeft verrijkt met een flinke dosis emotie en protest, lef en originaliteit, is terug op de planken.
vrijdag 27 april - 20.15 uur	Almere - Schouwburg	Cristina Branco - Fado tango

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.flevokunst.nl
 KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.nieuwverleden.info
 MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE www.depaviljoens.nl
 CORROSIA! – ALMERE www.corrosia.nl
 DE KUNSTLINIE – ALMERE www.dekunstlinie.nl
 STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE www.dezijderups.nl
 DE MUREN VAN.... – ALMERE www.demurenvan.nl
 BG 22 24 - ALMERE www.bg-22-24.nl
 CASLA – ALMERE www.casla.nl
 De WITTE OLIFANT - ALMERE www.opleidingdewitteolifant.nl
 ART LOCA www.artloca.nl
 EINDIG LAAGLAND www.eindiglaagland.nl
 AIR BRUSH – ALMERE www.airbrush-almere.nl
 KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE www.kunst-enzo.nl
 VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE www.verenigingalmere2018.nl
 ALMERE 2018 - ALMERE www.almere2018.eu
 DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE www.denieuwebibliotheek.nl/agenda
 FLOWLAND – ALMERE www.flowland.nl
 SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE www.schutzensemble.nl
 DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALM www.devoetnoot.nl
 STICHTING BUITENSTAD - ALMERE www.buitenstad.nl
 STAD EN NATUUR - ALMERE www.stadennatuur.nl
 THEATERGROEP SUBURBIA - ALMERE www.theatergroepsuburbia.nl
 THEATERGROEP ONGEREMD - ALMERE www.theatergroepongeremd.nl
 DE BONTE HOND - ALMERE www.bontehond.net
 THEATERGEZELSCHAP VIS À VIS - ALMERE www.visavis.nl
 JEUGDTHEATER HET BLAUWE HUIS - ALM. www.hetblauwehuis.nl

NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYST. www.nieuwlanderfgoed.nl
 STICHTING ORGACOM – LELYSTAD www.orgacom.nl
 STICHTING DE BARAK – LELYSTAD www.debarak.nl
 DE KUBUS – LELYSTAD www.dekubuslelystad.nl
 HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD www.flevo-landschap.nl
 KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD www.kamerkoorlelystad.nl
 LAK (Lelystadse amateur kunstenaars) www.atelierdeveste.nl
 MUSEUM NAGELE – NAGELE www.museumnagele.nl
 MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD www.muzischcentrum.nl
 JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD www.de-klos.nl
 DE VERBEELDING – ZEEWOLDE http://stichting-qem.robvdbroek.nl
 HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG www.hotelvansaaze.nl
 NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG www.natuurmonumenten.nl
 SHORTGOLF – SWIFTERBANT www.shortgolf.nu
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.kunstindeopenbareruimte.nl
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
 DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND www.flevolandbovenwater.nl
 APOLLO ENSEMBLE www.apollo-ensemble.nl
 XL DE ATELIERS – DRONTEN www.xldeateliers.nl
 KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN www.kunstraaddronten.nl
 FLEVOKU(N)STBOULEVARD www.flevokunstboulevard.nl
 KUNSTEDUCATIE www.kunsteducationetwerk.nl

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
 HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl
 GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
 AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
 BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojecten.nl
 DO GALLERY - ALMERE www.dogallery.nl
 KUNSTUITLEEN – LELYSTAD www.kunstuitleen-flevoland.nl
 KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD www.atelierdeveste.nl
 KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
 HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD www.hivaoa.nl
 GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
 KUNSTUITLEEN – EMMELOORD www.kunstuitleenemmeloord.nl
 GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl

SCHOUWBURG IN DRONTEN: www.meerpaal.nl
 SCHOUWBURG IN ALMERE: www.schouwburgalmere.nl
 SCHOUWBURG IN LELYSTAD: www.agora-lelystad.nl
 SCHOUWBURG IN EMMELOORD: www.theater-voorhuys.nl

Cunst